

Saksfremstilling – Lappland kraftverk prosjektet

Norges- vassdrags og energidirektorat (NVE) har brutt forvaltningslovens bestemmelser i forbindelse behandling av «Melding Lappland kraftverk»

Lappland kraftverk gjelder etablering av samisk grenseoverskridende miljø- og naturvennlig vannkraftutbygging for; underhåll (försörjning) /livsopphold for den aktuelle lokale befolkningen, utvikling av det lokale næringslivet, kulturen og eksisterende tettsteder i Lappland/Sameland.

Lappland kraftverk – teknisk og økonomisk – blir slik:

- Installert effekt: 612 MW.
- Midlere årsproduksjon - 105 000 husstander /2,1 TWh / 2100 GWh/år.

Kraftverket får egen 420 kV produksjonsradial/nettilknytning fra kraftstasjon i Sulitjelma mot svenska kraftnät i Jokkmokk kommune.

Viser til Olje- og energidepartementets (OED) brev av 24.08.2022 til MuskenSenter AS

Søker - Laponia Center AB og minoritets søker MuskenSenter AS - **har bedt OED om å instruere** NVE om å sende «Melding Lappland kraftverk» av 20.08.2017 på høring i Norge, i samsvar/tråd med bestemmelsene i «**Konvensjon mellom Norge og Sverige om visse spørsmål vedrørende vassdragsretten**» 11.mai 1929 ratifisert: 01.09.1929 («Norsk-svensk vassdragsrettskonvensjon»).

Søker vil kunne vise til flere forhold - anført i brev fra NVE og OED - ved behandlingen av «Melding Lappland kraftverk» som er i strid med bestemmelsen i «Norsk-svensk vassdragsrettskonvensjon» og «LOV 1931-06-12 nr. 01»: «Lov i henhold til konvensjon mellom Norge og Sverige om visse spørsmål vedrørende vassdragsretten av 11 mai 1929» («Vassdragslov i h.t. konvensjon Norge/Sverige) ratifisert: 05.01.1932.

OED ved statsråden skriver i brev av 24.08.2022 deriblant (siste punktum), sitat:

«Jeg har intet å innvende mot den behandling NVE har lagt opp til.»

NVE har lagt opp til en saksbehandling av «Melding Lappland kraftverk» 20.08.2022 / Lappland kraftverk prosjektet på et lovstridig grunnlag, uten hjemmel i loven.

NVE har, etter søkers oppfatning;

- Brutt forvaltningslovens bestemmelser
- Korrumpert «samisk vannkraftutbygging» / samenes næringsprosjekt
- Korrumpert den samiske folkegruppens rett til å «sikre og utvikle sitt språk, sin kultur og sitt samfunnsliv»
- Diskriminert aktuelle samer på same etnisk grunnlag – deriblant manglende «positiv særbehandling» som loven fastsetter
- Utvist maktmisbruk, vist manglende oppfølging av tidligere anført lovstridig saksbehandling
- Ikke foretatt lovlighetsvurdering etter plan- og bygningsloven
- Forlenget saksbehandlingstiden av Meldingen på et lovstridig grunnlag
- Påført økonomisk tap for søker ved brudd på relevant/gjeldende lovgivning.

Melding Lappland kraftverk

Søker Laponia Center AB og MuskenSenter AS sendte «Melding Lappland kraftverk» 20.08.2017 - varsel om oppstart av den planlagte konsesjons-/utredningsprosessen for Lappland kraftverk - til Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) den 20. august 2017.

Meldingen er også varsel om igangsatt planlegging av Lappland kraftverk prosjektet i Norge, med forslag til utredningsprogram for konsekvensutredning av miljøpåvirkningene til planlagte Lappland kraftverk prosjektet i Norge. Meldingen skal sendes på høring - av NVE - til berørte kommuner og parter i Norge, med hensyn til (for å få) innspill til NVEs arbeide med å fastsette endelig utredningsprogram for konsekvensutredning av prosjektet i Norge.

NVE har framsatt krav i brev av 26.02.2020 til søker, om endring av Meldingen før denne kan sendes på høring.

Søker har besvart brevet/kravet fra NVE, med kopi og direkte henvendelser til Olje- og energidepartementet (OED) ved flere henvendelser og vist til at kravet om anførte endringer av Meldingen er i strid med bestemmelser i gjeldende lovgivning for saken.

Søker har også anført at krav om anførte endringer av Meldingen er i strid med svensk lovgivning, svenske myndigheters anførsler i forbindelse saken og at endringene leder til at søker vil tape sitt rettslige grunnlag og sine «særlige samiske rettigheter» til å fremme Lappland kraftverk prosjektet i Sverige.

NVE tar ikke til etterretning (aksepterer ikke) søkers anførsler om at endring av Meldingen er i strid med gjeldende norsk, svensk og internasjonal lovgivning og at endringene leder til at Lappland kraftverk prosjektet i Sverige ikke vil bli godkjent av svenske myndigheter.

Søker, Laponia Center AB og minoritetssøker MuskenSenter AS, sendte blant annet brev den 14.09.2018 og senere den 14.08.2022 til OED med anmodning om å instruere NVE om å sende «Melding Lappland kraftverk» av 20.08.2017 på høring i Norge, i samsvar/tråd med bestemmelsene i «Norsk-svensk vassdragsrettskonvensjon» av 11. mai 1929.

OED ved Statsråden har besvart henvendelsene ved brev av 24.08.22, deriblant slik det her følger, sitat:

«Konvensjonen er imidlertid gammel og må suppleres med etterfølgende nasjonale og internasjonale regler om konsekvensutredninger og behandling av tiltak med grenseoverskridende virkninger».

«Selv om de fysiske inngrepene på svensk side behandles av svenske myndigheter etter svenske regler og anleggene i Norge etter norske regler, må tiltakene åpenbart sees i sammenheng og § 34 i KU forskriften kommer til anvendelse. NVE har behandlet meldingen i tråd med § 34. Det har i den forbindelse blitt fremsatt ønske om at meldingen oversettes i tråd med § 34 siste ledd, og NVE har tatt dette til følge. Jeg har intet å innvende mot den behandlingen NVE har lagt opp til.»

Norges- vassdrags og energidirektorat (NVE) bryter forvaltningslovens bestemmelser

Norges- vassdrags og energidirektorat (NVE) bryter forvaltningslovens bestemmelser og behandler ikke ferdig «Melding Lappland kraftverk» 20.08.2017 i samsvar med lovpålagte bestemmelser.

NVE har i brev av 26.02.2020 til søker, framsatt krav om endring av Meldingen før denne kan sendes på høring, for å få fastsatt utredningsprogram for konsekvensutredning av miljøpåvirkningene til planlagte Lappland kraftverk prosjektet.

Behandlingen av Meldingen slik **NVE har lagt opp til**, leder til at Lappland kraftverk prosjektet i Sverige og Norge ikke kan fremmes. Følgelig vil søker ikke få konsesjon til bygging av planlagte Lappland kraftverk, i samsvar med svensk lovgivning og «Norsk-svensk vassdragsrettskonvensjon» av 01.09.1929 og EØS-avtalens bestemmelser.

Norge kan ikke endre en «Norsk-svensk vassdragsrettskonvensjon» av 01.09.1929, som er ratifisert av fjorten (14) medlemsland.

Konvensjon, selv om den er gammel, kan ikke endres og heller ikke suppleres av norske myndigheter (NVE og OED), med etterfølgende nasjonale og internasjonale regler om konsekvensutredninger og behandling av tiltak med grenseover-skridende virkninger.

For spørsmål og behandling av Meldingen og påkommende søknad om konsesjon for bygging av Lappland kraftverk - gjelder bestemmelsene i

- «Norsk-svensk vassdragsrettskonvensjon» av 01.09.1929 og
- Vassdragslov i h.t. konvensjon Norge/Sverige) av 05.01.1932
- Grunnloven § 108.
- EØS-avtalen (EØS-retten)

For NVE, norske statens myndigheter kommer bestemmelsene i Grunnloven § 108 til anvendelse, og lyder slik»:

«Det påligger statens myndigheter å legge forholdene til rette for at den samiske folkegruppe kan sikre og utvikle sitt språk, sin kultur og sitt samfunnsliv».

Grunnlovens bestemmelse fastsetter at statens myndigheter - saksbehandlere og den som utøver statens myndighet i NVE og OED - er forpliktet til «å legge forholdene til rette» for en lovhjemlet saksbehandling av Meldingen i samsvar med loven. Videre forplikter statens myndigheter å gi en «positiv diskriminering» av samene også etter bestemmelsen i Grunnloven § 108.

Se også Norges Høyesteretts dom (HR2021-1975-S) (Fosen dommen) der det henvises til Grunnloven § 108, sitat; «Grunnloven § 108, som blant annet pålegger myndighetene å legge forholdene til rette for at den samiske folkegruppen kan sikre og utvikle sin kultur, støtter en slik forståelse.»

Lovbrudd og saksbehandlingsfeil

Lovbrudd og saksbehandlingsfeilen fra NVE sin side har blitt anført av søker overfor representanter i NVE og OED helt siden 2011.

Etter søkers oppfatning har NVE begått og fortsetter tilsiktet å utøve «saksbehandlingsfeil» og feil ved behandling av «Melding Lappland kraftverk», og gjør med dette et grovt brudd på sin tjenesteplikt og eller lovbrudd som statens myndighet.

Denne saksbehandlingsfeil av NVE har også tidligere blitt anført overfor flere saksbehandlere - myndigheter - i NVE og OED.

På norsk og svensk side er alle parter enige om at «Norsk-svensk vassdragsrettskonvensjon» kommer til anvendelse. Likevel etterlever ikke NVE sin plikt til å saksbehandle etter konvensjonens bestemmelser, og på tross av tidligere anførsler.

Det virker ikke slik at OED blir fullt orientert av NVE, om saken. Vi har igjen i dette brevet listet opp endringene NVE krever å få endret. Det er som vist ikke «bare en oversettelse» som mangler etter NVEs anførsler, før Meldingen kan bli sendt på høring av NVE. Det er flere forhold i den «*behandlingen NVE har lagt opp til*» som leder til lovbrudd.

NVE bryter loven med overlegg – etter søkers oppfatning.

- NVE trenerer (med overlegg) videre saksbehandling ved å ikke sende Meldingen på høring i Norge.
- NVE ber Søker endre Meldingen – en veiledning som er i strid med loven og uten hjemmel i loven – som etter søkers oppfatning er med overlegg for å trenere saken og skade den aktuelle samiske befolkningen.
- Når endringene ikke i tråd med «Norsk-svensk vassdragsrettskonvensjon»/forvaltningsloven, kan ikke søker etterkomme kravet som «NVE har lagt opp til», i brev av 26.02.2022.
- Anførselen om at «konvensjon er imidlertid gammel og må suppleres ..» er også en direkte feil og lovstridig veiledning til aktuelle samer, og i strid med gjeldende norsk, svensk og internasjonal lovgivning.
 - Norge kan ikke endre «Norsk-svensk vassdragsrettskonvensjon», som er ratifisert av fjorten (14) medlemsland. Konvensjon kan heller ikke suppleres av norske myndigheter (NVE og OED), med etterfølgende nasjonale og internasjonale regler om konsekvensutredninger og behandling av tiltak med grenseoverskridende virkninger.

Det - bør - vil kunne rettes spørsmål om OED her gjort en lovlighetsvurdering etter plan- og bygningsloven av «*behandlingen NVE har lagt opp til*» i denne sak.

Søker mener at OED må foreta og fremlegge en lovlighetsvurdering av «*behandlingen NVE har lagt opp til*» av «Melding Lappland kraftverk».

Lappland kraftverk prosjektet / «Samisk vannkraftutbygging» - storskala vannkraft

For etableringen gjelder utbygging av svenske vannressurser og vannfall til elkraft formål, som er et ledd i utvikling av det lokale næringslivet, i de områder der aktuelle samer har eiet, brukt, befolket, «*ervert territoriet på urminnens hävd*».

Lappland kraftverk – teknisk og økonomisk – blir slik:

• Installert effekt:	612 MW.
• Midlere årsproduksjon - 105 000 husstander / 2,1 TWh.	2 100 GWh/år.
• Utbyggingskostnad – inkl. nettilknytning	5.460 mill.
• Utbyggningspris – inkl. nettilknytning (likestrømskabel)	2,60 kr/kWh.

Kraftverket får egen 420 kV produksjonsradial/nettilknytning fra kraftstasjon i Sulitjelma mot svenska kraftnät i Jokkmokk kommune. Nettilknytning for lokal næringsutvikling kan eventuelt bygges.

Samer som har «rådighet» over aktuelle vannressurser, tilhører de få fremtidige vannkraftprodusenter i Nord-Norge, som fortsatt kan planlegge/bygge storskala vannkraftproduksjon.

Myndighetene bør nå begynne å diskutere/akseptere at, ny større skala vannkraft til landsdelen kan tilføres bare ved «samisk vannkraftutbygging», **som i tillegg ikke kan tilfalle utenlandske eierinteresser.**

Det er et meget stort potensial for ny elkraft produksjon, å hente i samenes/norsk-svenske Lule/Pite Lappmarken vannressurser, som ikke er utnyttet, og som vil gi et betydelig løft på kort og lang sikt.

Lappland kraftverk prosjektet / «Samisk vannkraftutbygging» i norsk-svenske Lule/Pite Lappmarken er etter vår oppfatning nøkkelen;

- For å hindre et fremtidig kraftunderskudd i Nord-Norge.
- Som skaper grunnlag for tilstrekkelig ny større produksjon av fornybar energi, for fremtidige industrietableringer i landsdelene.
- **Som gir ny høyspent (420 kV), nasjonal, regional og lokal elnett** for løsning av nettproblematikken, rasjonell elnett kapasitet som er det viktigste/helt nødvendig for nye større industriaktører og etableringer i landsdelen.
- Som bidrar til å løse kraftkrisen og forsyningssikkerheten på kort og på lang sikt.
- Til at andre selskap i region får utnyttet det potensiale i vannressursene som under rådende/lignende forhold går tapt/rett ut i fjorden.
- Som gjør Lappland/Sameland til et kraftsenter.

Konsekvensene av lovbrudd og feil saksbehandling

Anførte lovbrudd og saksbehandlingsfeil er - etter søkers oppfatning tilsiktet - for å trenere, plundre og hefte saken/prosjektet, og samtidig gjøre den umulig for søker å behandle saken/prosjektet i samsvar med svensk lovgivning.

Konsekvensene av slik lovbrudd er svært negative i flere sammenhenger/henseender.

De negative konsekvensene blir og kan anføres slik;

- Konsekvensene blir for den norske stat som er grunnlagt på territoriet til to folk - nordmenn og samer, søker og aktuelle samer i Norge og Sverige.
- Søker/aktuelle samer i Norge; blir utsatt for overtramp, diskrimineres på same etnisk grunnlag, hindres i utvikling av det lokale samiske næringslivet, det materielle kulturgrunnlaget, språket, kulturen, og samfunnslivet.
- Urfolks rettigheter og kultur blir svekket og krenket.
- NVE og OED anfører - på et feilaktig grunnlag - at søker (samene) er direkte årsak i at norske myndigheter ikke kan sende meldingen for Lappland kraftverk på høring i Norge.
- Det skapes inntrykk av at samene har negativt samfunnsansvar.
- Det skapes negative holdninger for den samiske folkegruppe, gir næring for ytterligere «samehat».
- At meldingen ikke sendes på høring hindrer søkers rett til å nyttiggjøre samenes «rådighet over vann og land».
- Søker har fått og får svekket økonomisk stilling.
- Søkers økonomiske evne til å fremme prosjektet blir svekket.
- Nordmenn og samenes felles kultur, blir svekket.
- Det blir vanskeligere å handheve internasjonal lovgivning (samerett).
- Praktisering og respekt av folkeretten/menneskerettigheter svekkes.
- Sivilombud kan ikke behandle søkers klagesak mot NVE, før NVE har behandlet Meldingen ferdig.
- Søker hindres i å bruke Sivilombudsmannens hjelp i klagesak som denne.
- NVE hindrer videre saksbehandling ved å ikke sende Meldingen på høring i Norge.
- NVE hindrer søker/samene i å utnytte de aktuelle og andre store vannkraftressurser som søkere/samene har «rådighet over» i Nord-Sverige og i Nord-Norge.
- NVE og OED stopper dermed ny vannkraft utbygging i Nord-Norge.
- NVE og OED setter en stopper for ny større industrietablering i landsdelen.

Disse forhold er dessverre ikke uttømmende, men bare en del av konsekvensene.

Avbøtende tiltak – som NVE og OED kan prioritere, fastsette og medvirke til

- **OED bør instruere NVE om å sende Meldingen på høring umiddelbart, etter en ny helhets vurdering av saken/forholdene.**
- NVE og OED må tilrettelegge for at investeringene økes for vannkraft-utbygging ved å sende Meldingen på høring.
- NVE og OED (regjeringen) risikerer «kjempeskvis» om ikke investeringene på nye vannkraftprosjekter prioriteres, herunder Meldingen sendes på høring.
- Opprettholde og styrke fornybarveksten innen vannkraftutbygging i Nord-Norge, før det er for sent.
- Investeringene i vannkraft må økes slik at vi unngår et kraftunderskudd som vil trigge enda høyere energipriser.
- Nord-Norge må få nyttiggjøre seg av kapitalmarkedet som har stor vilje til å investere i Nord-Norge, uten å bli møtt med uvilje og diskriminering av «samisk vannkraftutbygging»
- NVE og OED bør akseptere at den norske stat er grunnlagt på territoriet til to folk – nordmenn og samer – og spesielt i Nord-Norge.
- NVE og OED bør godkjenne «Samisk vannkraftutbygging» prosjekter som historisk har vært flaskehals.
- NVE og OED bør prioritere ny vannkraft produksjon som gir nytt linjenett.
- Arbeidet med nytt linjenett for Lappland kraftstasjon i Sulitjelma, mot det svenske 420 kV sentralnettet, bør kunne sette i gang som første fase utbygging av Lappland kraftverk prosjektet.
- Regjeringen må endre sin holdning til prioritering av ny kraftproduksjon ved Lappland kraftverk prosjektet i Nord.

Konsekvensene må ikke inntreffe – må hindres. Her er en serie av tiltak.

For MuskenSenter og Laponia Center:

- Departementet må oppheve hindringene NVE med overlegg – etter søkers oppfatning - har satt opp.
- Departementet må vedkjenne at en konvensjon ikke kan suppleres med tiltak som ikke er i overenstemmelse med «Norsk-svensk vassdragsrettskonvensjon».
- Departementet må instruere NVE om at Espoo-konvensjonen og KU-forskriften § 34 ikke kommer til anvendelse i Lappland kraftverk-prosjektet.
- Departementet må instruere NVE til å sende melding på høring omgående, uten NVEs krav til endringer.

Generelt for strømkrisen i Norge:

- Norge må øke produksjon av vannkraftenergi, legge opp til og ikke hindre videre saksgang av Lappland kraftverk prosjektet
- Samarbeide med søker for Lappland kraftverk prosjektet med sikte på at kraft krisen kan løses, basert på rådende forhold og prioritering av «Melding Lappland kraftverk».
- Bli en samarbeidspartner for «samisk vannkraftutbygging». La samene få ta del i næringslivet med sine særlige rettigheter for utvidet vannkraftutbygging i Nord-Norge.

Fakta – dokumentasjon

Norge kan ikke endre «Konvensjon mellom Norge og Sverige om visse spørsmål vedrørende vassdragsretten» 11.mai 1929

Statsråden skriver, sitat: «Konvensjonen er imidlertid gammel og må suppleres med etterfølgende nasjonale og internasjonale regler om konsekvensutredninger og behandling av tiltak med grenseoverskridende virkninger».

Forskjellen mellom en internasjonal konvensjon og Norsk lov.

Internasjonal konvensjon

Aktuell konvensjon er en internasjonal konvensjon ratifisert av deriblant følgende stater/land: «Norge, Sverige, Danmark, Island, Latvia, Polen, Frankrike, Italia, Sveits, Nederland, Ungarn, Egypten, Grekenland, Rumelia, Det serbiske-kroatisk-slovenske Rike.»

Norge er «forpliktet til å følge reglene som står i konvensjonen»

- **«Konvensjon mellom Norge og Sverige om visse spørsmål vedrørende vassdragsretten» 11.mai 1929 (Norsk-svensk vassdragsrettskonvensjon)**

Trådt i kraft/ratifisert: 01.09.1229.

Norsk lov

Norge har særskilt lov i henhold til Konvensjonen:

- **«LOV 1931-06-12 nr. 01»:** «Lov i henhold til konvensjon mellom Norge og Sverige om visse spørsmål vedrørende vassdragsretten av 11 mai 1929» («Vassdragslov i h.t. konvensjon Norge/Sverige» av 11.mai 1929).

Trådt i kraft/ratifisert: 05.01.1932.

Dette leder til:

«LOV 1931-06-12 nr. 01» kan endres av Stortinget i Norge.

«Konvensjon mellom Norge og Sverige om visse spørsmål vedrørende vassdragsretten» 11.mai 1929, kan ikke endres av Stortinget i Norge alene.

Norge kan ikke endre en konvensjon, med mindre den er ratifisert av samtlige medlemsland. En konvensjon, selv om den er gammel, kan ikke endres og heller ikke suppleres av norske myndigheter (NVE og OED), «med etterfølgende nasjonale og internasjonale regler om konsekvensutredninger og behandling av tiltak med grenseoverskridende virkninger» som ikke er i henhold til gjeldende konvensjon med forrang.

«Konvensjon mellom Norge og Sverige om visse spørsmål vedrørende vassdragsretten» 11.mai 1929 har forrang

I saker/prosjekter om vassdragsretten mellom Norge og Sverige (her Lappland kraftverk-prosjektet), kommer ikke Espoo-konvensjonen og KU forskriften til anvendelse, med hensyn til bestemmelsen om «konsekvensutredninger og behandling av tiltak med grenseoverskridende virkninger» som fremgår i Konvensjonens art.15.

«Vassdragslov i h.t. konvensjon Norge/Sverige» kommer til anvendelse for behandling av Lappland kraftverk prosjektet.

Brev fra Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) 14. oktober 2011 til Miljødepartementet Sverige:

- «Ettersom planene om Lappland kraftverk gjelder regulering og overføring av både norske og svenske vassdrag vil saken i tillegg bli behandlet etter konvensjon mellom Norge og Sverige om visse spørsmål vedrørende vassdragsretten av 11. mai 1929 (Lov-1931-06-12-1)»

Brev fra NVE av 11.09.2017 2011 til Olje- og energidepartementet (OED):

- «Ettersom planene om Lappland kraftverk gjelder regulering og overføring av både norske og svenske vassdrag vil saksbehandlingsreglene i Konvensjon mellom Norge og Sverige om visse spørsmål vedrørende vassdragsretten av 11.05.1929 (Lov-1931-06-12-1) komme til anvendelse.»

Brev fra OED 10.10.2017 til Naturvårdsverket, Stockholm:

- «Olje- og energidepartementet legger til grunn at planene om Lappland kraftverk omfattes av konvensjon av 1929.»

Brev/yttrande fra Mark – och miljödomstolen / Umeå Tingrett av 06.12.2017 til Utrikesdepartementet, Stockholm:

- «Yttrande enligt 8 § lag (1929) med vissa föreskrifter angående tillämpningen här i riket av svensk-norska vattenrättskonventionen av den 11 maj 1929 avseende Laponia Center AB:s ansökan om licens för byggande av Lappland kraftverk i Sulitjelma, Fauske kommune. Norge.»

Brev Regeringen / Miljö- och energidepartementet av 14.06.2018 til Laponia Center AB og Norges vassdrags- og energidirektorat:

- «Ärende enligt lag (1929:404) om giltighet här i riket av svensk-norska vattenrättskonventionen av 11 maj 1929.»
- «Eftersom ärendet berör svenskt vatten handläggs ärendet enligt svensk-norska vattenrättskonventionen av den 11 maj 1929 (vattenrättskonventionen).»

Brev fra Olje- og energidepartementet, av 27.08.2018 til MuskenSenter AS, NVE og Klima og miljødepartementet:

- «Planene om Lappland kraftverk skal behandles etter konvensjon mellom Norge og Sverige om visse spørsmål vedrørende vassdragsretten av 11. mai 1929.»
- Espoo-konvensjonen kommer ikke til anvendelse da Lappland kraftverk-prosjektet utløser «Konvensjon mellom Norge og Sverige om visse spørsmål vedrørende vassdragsretten» 11.mai 1929.
- KU-forskriften kommer ikke til anvendelse da den ikke er i henhold til eller i samsvar med «Konvensjon mellom Norge og Sverige om visse spørsmål vedrørende vassdragsretten» 11.mai 1929.

NVEs krav til endringer av «Meldingen Lappland kraftverk» av 20.08.2017: behandling NVE har lagt opp til

Statsråden skriver, sitat: «Selv om de fysiske inngrepene på svensk side behandles av svenske myndigheter etter svenske regler og anleggene i Norge etter norske regler, må tiltakene åpenbart sees i sammenheng og § 34 i KU forskriften kommer til anvendelse. NVE har behandlet meldingen i tråd med § 34. Det har i den forbindelse blitt fremsatt ønske om at meldingen oversettes i tråd med § 34 siste ledd, og NVE har tatt dette til følge. Jeg har intet å innvende mot den behandlingen NVE har lagt opp til.»

Som tidligere anført, § 34 i KU forskriften kan ikke komme til anvendelse slik statsråden beskriver. Dette leder til at en oversettelse ikke er «nødvendig». Kravet om oversettelse til Nord-samisk i et Lulesamisk område er ikke et krav søker motsetter seg av prinsipp, men etter lov. Det er også flere forhold/ punkter i behandlingen NVE legger opp til, som strider mot gjeldende lovgivning og Konvensjon begge lands myndigheter har fastsatt er gjeldende.

NVE har i brev av 26.02.2020 til MuskenSenter fremsatt krav om at søker må gjøre enkelte endringer - ta inn deriblant følgende ny tekst - i Meldingen, slik det her følger:

NVEs krav til endringer i Melding:

Søkers kommentar:

1. **«Prosjektet skal derfor behandles etter konvensjonen** mellom Norge og Sverige om visse spørsmål vedrørende vassdragsretten av 11. mai 1929.»

1.En konvensjon kan ikke suppleres. Behandlingen må følgelig skje etter bare nevnte konvensjon.

2. **«I praksis** vil det si at inngrepene på norsk side skal behandles av norske myndigheter, mens inngrepene på svensk side skal behandles av svenske myndigheter.»

2. Søker kan ikke innføre tekst som ikke er lovhjemlet: Ordet «Inngrepene» omfatter mer enn det som omfatter konvensjonens bestemmelser. For eksempel; inngrepene på svenske vannressurser på norsk side behandles også av svenske myndigheter.

3. **«Etter konvensjonens artikkel 12** må derfor svenske myndigheter gi samtykke for at det kan gis tillatelse til inngrepene på norsk side.»

3. Søker kan ikke innføre tekst som ikke er lovhjemlet: «Etter konvensjonens artikkel 12. skal svenske myndigheter gi «samtykke» til et «foretagende». Det vil si svensk «samtykke» til at Norge gir konsesjon til bygging av Lappland kraftverk.

NVEs krav til endringer i Melding:**Søkers kommentar:**

4. «Siden kraftverket vil føre til grenseoverskridende miljøpåvirkninger, skal det også behandles etter Espoo-konvensjonen.»

4. Søker kan ikke innføre tekst som ikke er lovhjemlet: Miljøpåvirkninger av Lappland kraftverk prosjektet i Sverige blir særskilt ivaretatt ved svensk konsekvensutredning i Sverige. Se svensk saksbehandling.

– Miljøpåvirkninger av Lappland kraftverk prosjektet i Norge blir særskilt ivaretatt ved norsk konsekvensutredning i Norge. Se Meldingen.

Espoo-konvensjonen kommer ikke til anvendelse da den ikke er i henhold til «Konvensjon mellom Norge og Sverige om visse spørsmål vedrørende vassdragsretten» 11.mai 1929, som har forrang.

5. **«Meldingen blir i tillegg sendt på høring i Sverige.** Mottakere i Sverige er lokale og regionale myndigheter, berørte samebyer og Naturvårdsverket.»

5. Søker kan ikke innføre tekst som ikke er lovhjemlet: NVE kan ikke sende norsk melding på høring i Sverige. Sverige har sine egne regjering og myndigheter. Sverige har egen høringsprosess.

6. **«Meldingen og brosjyren** vil være tilgjengelig for nedlastning på www.nve/konsesjoner i høringsperioden. En papirversjon kan fås ved å kontakte tiltakshaver».

6. Meldingen og brosjyren vil være tilgjengelig bare for norske parter i saken.

7. **«Alle kan komme med uttalelse.** Uttalelsen kan sendes via nettsiden www.nve.no/konsesjoner, på sakens side, til nve@nve.no eller i brev til NVE-Konsesjonsavdelingen. Postboks 5091 Majorstua, 0301 OSLO.

7. Søker kan ikke innføre tekst som ikke er lovhjemlet: Alle i Sverige kan ikke komme med uttalelse om forslag til utredningsprogram for konsekvensutredning av Lappland kraftverk prosjektet i Norge.

NVEs krav til endringer i Melding:**Søkers kommentar:**

8. «**NVE stiller krav til oversetting av vannkraftmeldingen** til svensk og nordsamisk (etter ønske fra svensk sameby).»

8. Søker kan ikke innføre tekst som ikke er lovhjemlet: Det er **unødvendig** å oversette meldingen til svensk og nordsamisk når denne ikke skal sendes til Sverige.

9. «**Kravet om oversetting** av vannkraft meldingen til andre språk er hjemlet i forskrift om konsekvensutredninger § 34 siste ledd.»

9. Kravet om oversetting av Meldingen som for Lappland kraftverk er ikke hjemlet i «Forskrift om konsekvensutredninger» og heller ikke «nødvendig», slik loven fastsetter en oversetting må være *nødvendig*. Bestemmelsen i Konvensjonens art 15 fastsetter at loven med hensyn til oversetting av meldingen i Norge skal ikke gjelde for Sverige. Svensk konsekvensutredning, meddelelser og uttalelser skrives på svensk.

Søker kan følgelig ikke endre Meldingen slik NVE anfører eller følge behandlingen NVE har lagt opp til.

Hvordan «konsekvensutredninger og behandling av tiltak med grenseover-skridende virkninger» skal behandles er allerede fastsatt i Konvensjonens art. 15.

Ved å akseptere NVEs anførte endringer vil Søker legge opp til videre saksgang som strider mot gjeldende konvensjon.

Ved å akseptere NVEs anførte endringer vil Søker da gi fra seg det rettslige grunnlaget for at saken kan bli godkjent i Sverige.

Espoo-konvensjonen og KU-forskriften § 34 kan ikke komme til anvendelse da de strider mot «Konvensjon mellom Norge og Sverige om visse spørsmål vedrørende vassdragsretten» 11.mai 1929.

Behandlingen NVE har lagt opp kan ikke etterkommes av søker, da den strider mot «Konvensjon mellom Norge og Sverige om visse spørsmål vedrørende vassdragsretten» 11.mai 1929.

Lovhjemlet etablering av «Samisk vannkraftutbygging» / Lappland kraftverk

Lappland kraftverk i Sverige - Lule/Pite Lappmarken lulesamers vannkraftutbyggings prosjekt - med kraftstasjon i Sulitjelma/Norge søkes rettsgyldig etablert i Norge med hjemmel i:

- **«LOV 1931-06-12 nr. 01»:** «Lov i henhold til konvensjon mellom Norge og Sverige om visse spørsmål vedrørende vassdragsretten av 11 mai 1929» («Vassdragslov i h.t. konvensjon Norge/Sverige» av 11. mai 1929).

Lovens bestemmelse i § 7 fastsetter – deriblant;

Hvis det vannfall ... hører hjemme i Sverige, **skal søknaden være fulgt av uttalelse** fra vedkommende svensk myndighet; **«om at der fra svensk side intet er å innvende mot at søknaden optas til behandling».**

- **«Konvensjon mellom Norge og Sverige om visse spørsmål vedrørende vassdragsretten» 11 mai 1929 (Konvensjon)**

Konvensjon er en internasjonal konvensjon ratifisert/tiltrådt av deriblant følgende stater/land: «Norge, Sverige, Danmark, Island, Latvia, Polen, Frankrike, Italia, Sveits, Nederland, Ungarn, Egypten, Grekenland, Rumunia, Det serbiske-kroatisk-slovenske Rike.»

Norge er ifølge FN konvensjon «forpliktet til å følge reglene som står i konvensjon».

Konvensjonens Art. 12 «Samtykke fra det annet rike», fastsetter sitat:

- «Tillatelse til et foretagende (anlegg, arbeid, eller annen foranstaltning i vassdrag) kan ikke meddeles av det ene riket (Norge) uten at det annet rike (Sverige) har gitt sitt samtykke.

Konvensjonens Art. 14 «Behandlingsmåten», fastsetter sitat:

- «Søknad om tillatelse til et foretagende innsendes til vedkommende myndighet i det riket hvor foretagendet aktes iverksatt.»
- «Når søknaden er innkommet til den myndighet i det riket hvor foretagendet aktes iverksatt skal et eksemplar av søknaden med bilag sendes til det annet rike.»
- «Hvis det vannfall eller den faste eiendom eller den ferdels-; eller den fløtningsinteresse: for hvis regning foretagendet aktes iverksatt hører hjemme i det annet rike skal søknaden være fulgt av dette rikes uttalelse om at der fra dets side intet er å innvende mot at søknaden optas til behandling.»

Konvensjonens Art. 15 «Underretning», fastsetter sitat:

- «Hvad loven i det rike (Norge) hvor foretagendet akes iverksatt, foreskriver om søknadens kunngjørelse samt om meddelelser og innhentelse av uttalelser i anledning av søknaden skal ikke gjelde innom det annet rike (Sverige).»
- «Innvånere i dette (Sverige) skal dog på den måte som vedkommende myndighet i samme rike (Sverige) finner hensiktssvarende og gjennom denne myndighets forsg underrettes om søknaden og dens behandling.»

Konvensjon får anvendelse i Nord-Sverige for *vattenreglering* eller *vattenöverledning* fra de svenske nationalälverna til en kraftstasjon i Norge, og der virksomhetsutøver er;

- samer som har «rådighet över vattnet», og der
- foretagendet/virksomheten er et ledd i utvikling av lokal næringslivet og eller befintliga tätorter.

Dette leder til at inngrepene i svenske vannressurser i Norge (norske vassdrag med utløp til Sverige) behandles av svenske myndigheter.

Norske og svenske myndigheter (herunder OED) anfører at Lappland kraftverk i Sverige – overledning av svenske vannressurser til en kraftstasjon i Norge - skal behandles etter Konvensjon.

- **«Samisk vannkraftutbygging» skal i henhold til anførsler/ bestemmelser av norske og svenske myndigheter behandles etter Konvensjons bestemmelser** - «Vassdragslov i h.t. konvensjon Norge/Sverige» av 11. mai 1929 / «Svensk-norska vattenrättskonventionen» av 11 maj 1929.

I tillegg - for Norge - kommer påfølgende tilleggs bestemmelser/lov til anvendelse – om dette ikke strider mot bestemmelsene i Konvensjon:

- EØS-avtalen (EØS-retten).
- Grunnloven § 108.
- FNs konvensjon (SP artikkel 27).

Sverige behandler saken i Sverige og Norge behandler saken i Norge

Norge har fått et svensk-samisk (ikke norsk) vannkraftprosjekt til behandling i Norge. Både den svenske og norske regjeringen har uttalt seg enige med at bestemmelsene i «Konvensjon mellom Norge og Sverige om visse spørsmål vedrørende vassdragsretten» 11.mai 1929 (ref. Side 10).

Søker har også tidligere påpekt saksbehandlingsfeil ved måten NVE har saksbehandlet Meldingen (med ikke lovhjemlede krav til endringer) og anføringer for videre saksbehandling (med ikke lovhjemlede anføringer om ønsket norsk saksbehandling i Sverige).

Prosjektet er ikke behandlet av norske myndigheter i samsvar med gjeldende lovgivning som svensk vannkraftprosjekt, med regulering av anførte svenske vannressurser til en kraftstasjon i Norge. NVE har behandlet prosjektet som en politisk sak (ikke slik loven fastsetter), trenert behandlingen av anført melding, og etter søkers oppfatning diskriminert og korrumpert samenes søknad om anført vannkraftutbygging, herunder «samenes særlige rettigheter».

NVE kan ikke saksbehandle svensk konsekvensutredning i Sverige, slik det fremgår av NVEs brev til svenske myndigheter, parter i saken og NVEs krav til den svenske søker om endring av Meldingen.

Sverige: har sin egen form for utarbeidelse av utredningsprogram for konsekvensutredning og konsekvensutredning for virkningene av Lappland kraftverk prosjektet i Sverige. Det svenske utredningsprogrammet og utredningen er basert deriblant på;

- svenske vilkår for utarbeidelse av utredningsprogram for konsekvensutredning,
- samenes «rådighet» til vannressursene for regulering og overledning av de aktuelle svenske vannkraftressursene («nationalälverna») fra Sverige til Norge.

Norge: har sin «melding» for å få fram sitt utredningsprogram for konsekvensutredning og påfølgende konsekvensutredning i Norge. *Denne inneholder ikke og skal ikke inneholde* forhold til svenske samers «rådighet» til de aktuelle svenske vannressursene og andre særlige svensk samiske rettigheter i Sverige, som er et vilkår for svensk «förläring» / tillatelse til utvikling av prosjektet og svensk «samtykke» til norsk konsesjon, etter «Svensk-norska vattenrättskonventionen» av 11 maj 1929 Art. 12 (Samtykke fra det andre riket) og Art. 14 («förläring» / tillatelse).

«Tiltakene må åpenbart sees i sammenheng» skriver statsråden.

Sverige vil se på sammenhengen med svensk tiltakshaver/søker.

- Norge og Sverige saksbehandler Lappland kraftverk prosjektet etter sine lands lovgivning og prosedyrer.
- Svenske myndigheter må se alt i sammenheng med Svensk KU og norsk KU før de gir sitt «samtykke» til konsesjon.

Et svensk-samisk (ikke norsk) utbyggingsprosjekt til behandling i Norge

- etter bestemmelsene i svensk lov
- basert på særlige samiske rettigheter

«Rådighet över vattnet» Nord-Sverige og Nord-Norge

- det aktuelle området:

- Det er bare samer, som har «*rådighet över vattnet*» innom det område där Lappland kraftverk *skall drives*, som kan søke, planlegge, bygge drifte og eie Lappland kraftverk, etter deriblant følgende svensk lovgivning:
 - ✓ «Lag (1989:812)» 2. kap. § 1.
 - ✓ Miljöbalk (1998:808) – 4. kap. § 1.
 - ✓ Lag (1971:437) 1 §

Lag (1989:812) 2. kap. § 1, fastsetter sitat:

- ✓ **«För att få bedriva vattenverksamhet skall verksamhetsutövaren ha rådighet över vattnet inom det område där verksamheten skall bedrivas.»**

Miljöbalk (1998:808) – 4. kap. § 1.

- ✓ **Vattenkraftverk samt vattenreglering eller vattenöverledning för kraftändamål av vannressursene i nationalälvarna** - Piteälven och Stora Luleälven, med tillhörande käll- och biflöden (langt inn i Norge og opp til Blåmannsisen) **får inte utföras, er ikke tillatt (er forbudt) for nordmenn og svensker.**
- ✓ **Forbud bestämmelserna utgör inte hinder**/gjelder ikke for utviklingen av det lokale næringslivet och befintliga tätorter, i regi av samer som har "rådighet" över *vattnet inom det område där verksamheten skall bedrivas.*»

Lag (1971:437) 1 §

- ✓ **Rätten till att använda mark och vatten tillkommer samer** - «den som är av samisk härkomst», som har "rådighet" över *vattnet inom det område där verksamheten skall bedrivas* - och grundas på urminnens hävd.

«Samisk vannkraftutbygging» – et ratifisert krav i Sverige;

- Det er bare samer som har «rådighet» til vattnet inom det område där virksomheten skal drives.
- Det er bare samer som kan søke om tillatelse til planlegging, utbygging, drifte og eie de aktuelle svenske vannkraftressursene til elkraft formål.

Særlige samiske rettigheter ved Lappland kraftverk prosjektet

Lappland kraftverk gjelder utbygging av svenske vannressurser og vannfall (til elkraft formål) i Nord-Sverige og i Nord-Norge, og med overledning av disse svenske vannressursene til en kraftstasjon i Sulitjelma / Nord-Norge.

Laponia Center AB og minoritetspartner MuskenSenter AS - søker anført rettsgyldig industri etablering av Lappland kraftverk i Sverige, basert på særlige samiske rettigheter.

Dette leder til at Norge – NVE og OED - har et svensk-samisk (på same etnisk rettslig grunnlag) vannkraftprosjekt til behandling ved «Melding Lappland kraftverk» av 20.08.2017, basert bestemmelsene i;

- **Særlige samiske rettigheter i svensk lovgivning**, herunder, Lag (1989:812), Miljöbalk (1998:808), Lag (1971:437) som er en del av grunnlaget for etablering av Lappland kraftverk.
Disse bestemmelsene / betingelsene (særlige samiske rettigheter) følger søkers (Laponia Center og MuskenSenter) første del av søknad om konsesjon til bygging av Lappland kraftverk i Sulitjelma, ved «Melding Lappland kraftverk» 20.08.2017 til NVE og nå OED.
- **«Konvensjon mellom Norge og Sverige om visse spørsmål vedrørende vassdragsretten» 11 mai 1929** (Konvensjon) («Vassdragslov i h.t. konvensjon Norge/Sverige» av 11. mai 1929). Subsidiært og eller i tillegg EØS-avtalen og EØS-retten.

For prosjektet gjelder særlige samiske rettigheter for; tillatelse til planlegging, saksbehandling av prosjektet, *at den samiske folkegruppe kan sikre og utvikle sin kultur og sitt samfunnsliv*, samfunns utvikling, «rådighet över vattnet» på etnisk grunnlag, utbygging, drift og eierskap til Lappland kraftverk prosjektet i Sverige og Norge.

Det er helt åpenbart at OED ved statsråden behandler et samisk vannkraftprosjekt, basert på særlige samiske rettigheter, samenes materielle kulturgrunnlag og menneskerettigheter, og der *«Det påligger statens myndigheter å legge forholdene til rette for at den samiske folkegruppe kan sikre og utvikle sitt språk, sin kultur og sitt samfunnsliv»*.

Videre gjelder her vurdering av handlinger begått av statens tjenestemenn, eventuelt misbruk av makt i betrodde stillinger, personer i betrodde stillinger eller verv med hensyn til ansvaret og forpliktelsene som er knyttet til stillingen.

Søker har i brev av 30.04.2018 til OED klaget på en uttalelse - i telefon - fra en statens myndighets person i OED (en underdirektør) som anførte at, om vår søknad ble basert på **særlige samiske rettigheter i Sverige**, vil dette (slik vi jeg oppfattet) lede til at:

- Departementet kan ikke behandle Lappland kraftverk prosjektet, om planlagt kraftutbygging bare er tilpasset samer.
- Hvis departementet skal behandle saken, må en slik søker prosess og vilkår for å få konsesjon som for Lappland kraftverk være lik for alle.

Vår kommentar under denne anførsel var da slik:

Vi har anført/hevdet og hevder at Lappland kraftverk prosjektet kan konsesjons-søkes bare av samer i de aktuelle svenske prosjektområdene, dersom søker - i henhold til norsk-svensk vassdragsrettskonvensjon av 11. mai 1929 - skal kunne få:

1. «Uttalelse» fra vedkommende svensk myndighet om at der fra svensk side intet er å innvende mot at søknaden opptas til behandling.
2. Sveriges «samtykke» til at konsesjon/tillatelse fra Olje- og energidepartementet til bygging av kraftverket kan meddeles til søker i overensstemmelse med art. 12 i konvensjonen mellom Norge og Sverige.

Det blir sendt søknad om konsesjon til NVE/OED - for Lappland kraftverk - på et generelt norsk grunnlag, av samer i det aktuelle prosjektområdet i Sverige.

Den svenske søker (Laponia Center) har anmodet/søkt til svenske myndigheter om; «uttalelse» fra vedkommende svensk myndighet om at der fra svensk side intet er å innvende mot at søknaden opptas til behandling. Søknaden er av samer og basert på samenes «råderett» til land og vann i Sverige og på særlig samisk grunnlag i tråd med svensk lovgivning.

Mark- og miljödomstolen har gitt en slik uttalelse - «inget hinder mot att Laponia Center AB och Muskensenter AS ansöker om att få uppföra det aktuella kraftverket» - ved foreliggende dom av 2017-12-06 til søker.

Videre vil de samme samene søke om Sveriges «samtykke» til konsesjon /tillatelse, også på særlig samisk grunnlag, samenes «råderett» til land og vann i Sverige, slik det fremkommer av svensk lovgivning.

Det er ikke grunnlag til å mene at noen andre enn Laponia Center AB (samisk søker), kunne få MMDs «uttalelse» om at det fra svensk side intet er å innvende mot at søknaden opptas til behandling og senere også (etter vår mening) får svensk «samtykke» til at det gis konsesjon til bygging av kraftverket.

Oppsummering

Laponia Center AB og MuskenSenter AS, i partnerskap, planlegger utbygging av svenske vannressurser og vannfall (til elkraft formål) i Nord-Sverige og i Nord-Norge, og med overledning av disse svenske vannressursene til en kraftstasjon i Sulitjelma / Nord-Norge.

Vannet reguleres fra Bieskehåvrre (Pieskehaure) i Sverige (som i dag har sitt utløp til Bottenviken/Østersjön) med utløp i tunnel til Norge. Videre reguleres avrenning av vannet i grensevassdrag i Sverige (som i dag har sitt utløp til Bottenviken/Østersjön) med et nytt utløp i og mot Norge.

Virksomheten er et ledd i utvikling av det lokale næringslivet, i de områder der aktuelle samer har eiet, brukt, befolket, ervervet territoriet på urminnens hävd og er basert på de aktuelle samenes **«rådighet över vattnet»**.

Det er helt åpenbart - etter svensk og norsk lovgivning - «Konvensjon mellom Norge og Sverige om visse spørsmål vedrørende vassdragsretten» 11.mai 1929 kommer til anvendelse.

1. Konvensjon omfatter anlegg, arbeid, eller annen foranstaltning i vassdrag innen Sverige som er av den beskaffenhet at derav voldes merkbar forandring i vassdrag i Norge med hensyn til dybde, leie, retning og vannstand i Norge.
2. **«Planene om Lappland kraftverk skal behandles etter konvensjon mellom Norge og Sverige om visse spørsmål vedrørende vassdragsretten av 11. mai 1929.»**
3. Foretagendet må være tillatt – det må foreligge en uttalelse fra vedkommende svensk myndighet om at der fra svensk side intet er å innvende mot at søknaden optas til behandling.
4. Hvis det blir tillatt at søknaden optas til behandling i Sverige kan foretagendet søkes regulert til en kraftstasjon i Norge, etter bestemmelsene i «Svensk-norska vattenrättskonventionen» av 11 maj 1929.
5. Det er den svenske søker - Laponia Center AB i partnerskap med den norske søker MuskenSenter AS - i samråd med svenske myndigheter som bestemmer om den «Svensk-norska vattenrättskonventionen» av 11 maj 1929 / «Vassdragslov i h.t. konvensjon Norge/Sverige» av 11. mai 1929 skal gjøres gjeldende for overføring av de svenske vannkraftressursene til en kraftstasjon i Sulitjelma i Norge.
6. Norske myndigheter kan komme med innsigelser mot at Konvensjon gjøres gjeldende, men det må også tas hensyn til EØS-avtalen.

7. Den svenske søker kan også gjøre EØS-avtalen og EØS-retten gjeldende, for saken.
8. «Etter konvensjonens artikkel 12 skal svenske myndigheter gi «samtykke» til et «foretagende», konsesjon til Lappland kraftverk. Norge kan ikke gi tillatelse til et foretagende – konsesjon til bygging av Lappland kraftverk uten at Sverige i overensstemmelse med art. 12 i konvensjon mellom Norge og Sverige av 11 mai 1929 har gitt sitt «samtykke».
9. Inngrepene - foretagende med hensyn til svenske vannressurser - på norsk side (i Norge) skal behandles også av svenske myndigheter. Det skal gis svensk **«samtykke»** til konsesjon for bygging av kraftverk - for å utnytte svenske vannressurser - etter konvensjonens art. 12.
10. Miljøpåvirkninger av Lappland kraftverk prosjektet i Sverige blir særskilt ivaretatt ved svensk konsekvensutredning i Sverige. Se svenske myndigheters brev i forbindelse saken.
11. Miljøpåvirkninger av Lappland kraftverk prosjektet i Norge blir særskilt ivaretatt ved norsk konsekvensutredning i Norge. Se Meldingen.
12. **KU-forskriften § 34 gjelder for «planer og tiltak»** som fremgår under forskriftens **Kap. 2, § 6 bokstav a. b. og C. og omfatter ikke** Lappland kraftverk prosjektet i Sverige.
13. **Vi kan ikke se** at Espoo-konvensjon av 1991 inneholder internasjonale avtaler som underbygger «kravet om oversetting av» «Melding Lappland kraftverk» til svensk og nordsamisk.
14. **«Melding Lappland kraftverk»** skal i følge Konvensjonens Art. 15 **ikke** sendes på høring i Sverige og følgelig er det ikke «nødvendig» å oversette denne til «svensk og nordsamisk», slik det fremgår av NVEs henvisning til «§ 34 siste ledd».

«Lappland-utbygging» gir glede og mulighet for samene – herunder for aktuelle lulesamer med sine særlige rettigheter til vannressursene i Lule/Pite Lappmarken – å delta i verdiskaping, «underhåll» (livsgrunnlag), utvikling av det lokale næringslivet, samfunnet, kulturen, i den stat Kongen sa, *«er grunnlagt på territoriet til to folk - nordmenn og samer»*.

Konklusjon:

- **Konvensjon foreldes ikke, den blir ikke for gammel, kan ikke endres og heller ikke suppleres av norske myndigheter** (NVE og OED), med etterfølgende nasjonale og internasjonale regler om konsekvens-utredninger og behandling av tiltak med grenseoverskridende virkninger.
- **Konvensjon har forrang** - går foran – Espoo-konvensjon av 1991 og KU-forskriften av 21.06.2017.
- **Planene om Lappland kraftverk skal behandles etter Konvensjonen** mellom Norge og Sverige om visse spørsmål vedrørende vassdragsretten av 11. mai 1929.
- **NVEs krav til endringer av «Meldingen Lappland kraftverk» av 20.08.2017 – den behandling NVE har lagt opp til, er i strid med bestemmelsene i norsk, svensk og internasjonal lovgivning.**
- **«Tiltakene må åpenbart sees i sammenheng»:**
 - Norge og Sverige saksbehandler Lappland kraftverk prosjektet etter sine lands lovgivning og prosedyrer.
 - Svenske myndigheter må se alt i sammenheng med Svensk KU og norsk KU før de gir sitt «samtykke» til konsesjon.
- **«Forskrift om konsekvensutredninger» § 34 siste ledd, kommer ikke til anvendelse** for kravet om oversetting» av «Melding Lappland kraftverk» til svensk og nordsamisk, da meldingen ikke skal sendes til Sverige.
- **NVE har brutt loven** ved foretatt (tidligere anført) behandling av «Melding Lappland kraftverk», villedende orientering i denne forbindelse, og vil bryte loven ved «den behandlingen NVE har lagt opp til» i brev av 26.02.2020 for «Melding Lappland kraftverk».
- **NVE har utvist/gjort flere saksbehandlingsfeil** - etter vår oppfatning med overlegg - som vi har anført ved tidligere prosjektbeskrivelser og «diverse henvendelser».
- **Konsekvensene** av anført lovbrudd og saksbehandlingsfeil er svært negative for: søkere, den samiske folkegruppe, behandling av urfolks rettigheter, samenes kultur og samfunnsliv, nordmenn og samenes felles kultur, handheving av internasjonal lovgivning, praktisering av folkeretten og hensynet til menneskerettighetene, det samiske samfunnet, samfunnsøkonomien, miljøet og generell utvikling av det lokale næringslivet.

- **Det er grunn til å rette spørsmål** om at NVEs behandling av Lappland kraftverk-prosjektet og utsettelse av å sende Meldingen på høring er tilsiktet for å få negative konsekvenser, rettet mot «samisk vannkraftutbygging» og på grunn av at det her gjelder samer.
- **NVE har plundret og trenert behandlingen** av anført melding, og har etter søkers oppfatning diskriminert (på etnisk grunnlag), korrumpert samenes søknad om anført vannkraftutbygging, herunder målsetningen med denne og «samenes særlige rettigheter».

Meldingen må sendes på høring i Norge uten anførte endringer som fremgår av NVEs brev.

NVE og OED må akseptere at «Den norske stat er grunnlagt (tuftet) på territoriet til to folk - nordmenn og samer»: Derav, deriblant bestemmelsen i FN-konvensjonens artikkel 27, ILO-konvensjon 169 og Grunnloven § 108 som lyder slik:

«Det påligger statens myndigheter å legge forholdene til rette for at den samiske folkegruppe kan sikre og utvikle sitt språk, sin kultur og sitt samfunnsliv».

FN-konvensjonens artikkel 27, ILO-konvensjon 169 og Grunnloven § 108 pålegger NVE og OED til å gi den samiske folkegruppen en «positiv diskriminering» ved etablering av Lappland kraftverk prosjektet i Norge.

Se også Norges Høyesteretts dom (HR2021-1975-S) - Fosen dommen - der det henvises til Grunnloven § 108, og under dette til **myndighetenes plikt «å legge forholdene til rette for at den samiske folkegruppen kan sikre og utvikle sin kultur».**

Søker Laponia Center AB og minoritetssøker MuskenSenter AS, ber igjen, Olje- og energidepartementet (OED) om å instruere Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) om å sende «Melding Lappland kraftverk» av 20.08.2017 på høring i Norge, i samsvar / tråd med bestemmelsene i «Norsk-svensk vassdragsrettskonvensjon» og **etter en helhets vurdering av saken.**

Gjør Lappland/Sameland
til et kraftsenter

20.09.2022

MuskenSenter AS

Simon Andersen
Daglig leder

Maria Novik Andersen
Prosjektleder

DET KONGELIGE
OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENT

Statsråden

MuskenSenter AS

8274 MUSKEN

Deres ref

Vår ref

Dato

17/81-

24.8.2022

Lappland kraftverk

Jeg viser til diverse henvendelser der det bes om at meldingen om Lappland kraftverk sendes på høring.

Som det fremgår av departementets brev av 7. februar i år, behandles denne meldingen av NVE. Melding med forslag til KU-program behandles etter bestemmelsene i konsekvensutredningsforskriften med hjemmel i plan- og bygningsloven.

Den norsk-svenske vassdragskonvensjonen av 29. mai 1929 gjelder tiltak i grensevassdrag, som kan få virkninger i nabolandet. Konvensjonen er relevant for vannkraftutbygginger i grensevassdrag, som Lappland kraftverk. Konvensjonen er imidlertid gammel og må suppleres med etterfølgende nasjonale og internasjonale regler om konsekvensutredninger og behandling av tiltak med grenseoverskridende virkninger.

KU-forskriften § 34 har bestemmelser om planer og tiltak som kan få vesentlige virkninger i andre land. Bestemmelsen bygger blant annet på internasjonale avtaler om hvordan tiltak med grenseoverskridende virkninger skal behandles, for eksempel Espoo-konvensjonen av 1991, som Norge har ratifisert.

MuskenSenter planlegger et vannkraftverk i Norge, men der vanninntakene og reguleringene ligger delvis i Sverige og de aktuelle vassdragene drenerer til Sverige. Selv om de fysiske inngrepene på svensk side behandles av svenske myndigheter etter svenske regler og anleggene i Norge etter norske regler, må tiltakene åpenbart sees i sammenheng og § 34 i KU forskriften kommer til anvendelse.

Postadresse: Postboks 8148 Dep 0033 Oslo
Kontoradresse: Akersgata 59 Telefon* 22 24 90 90
Org no.: 977 161 630

NVE har behandlet meldingen i tråd med § 34. Det har i den forbindelse blitt fremsatt ønske om at meldingen oversettes i tråd med § 34 siste ledd, og NVE har tatt dette til følge. Jeg har intet å innvende mot den behandlingen NVE har lagt opp til.

Med hilsen

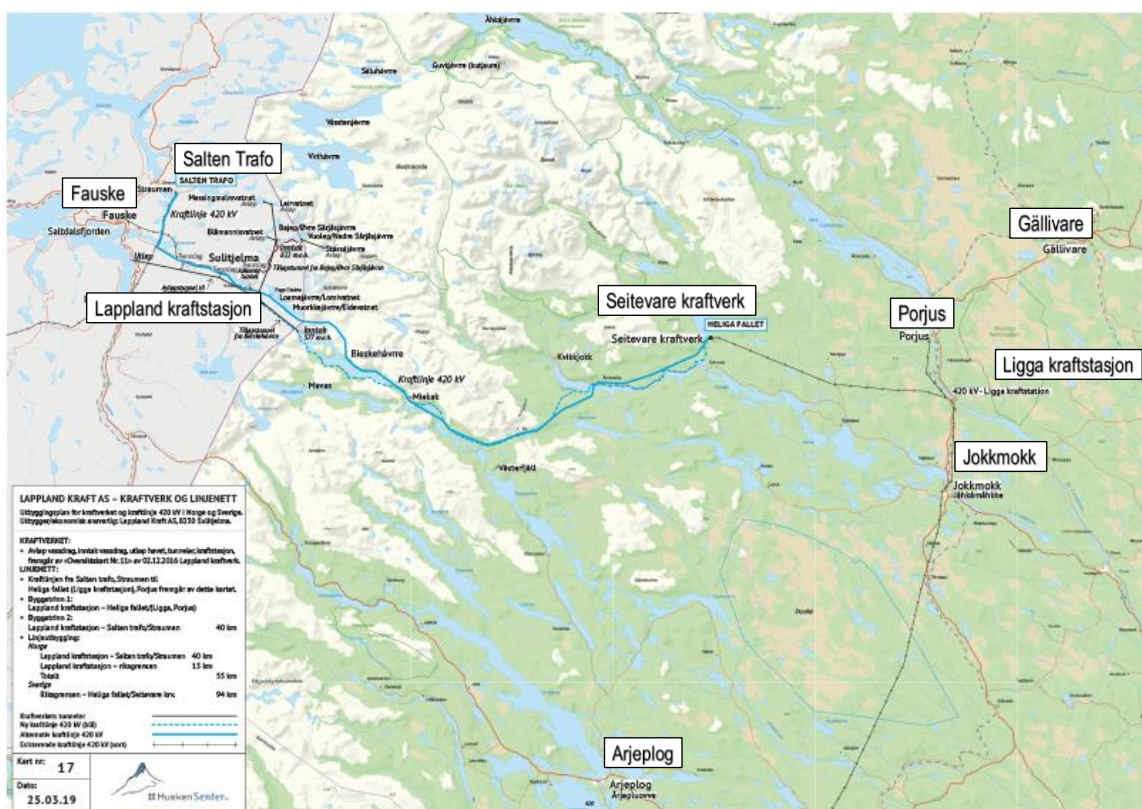
Terje Aasland

Kopi

Fauske kommune

Norges vassdrags- og energidirektorat

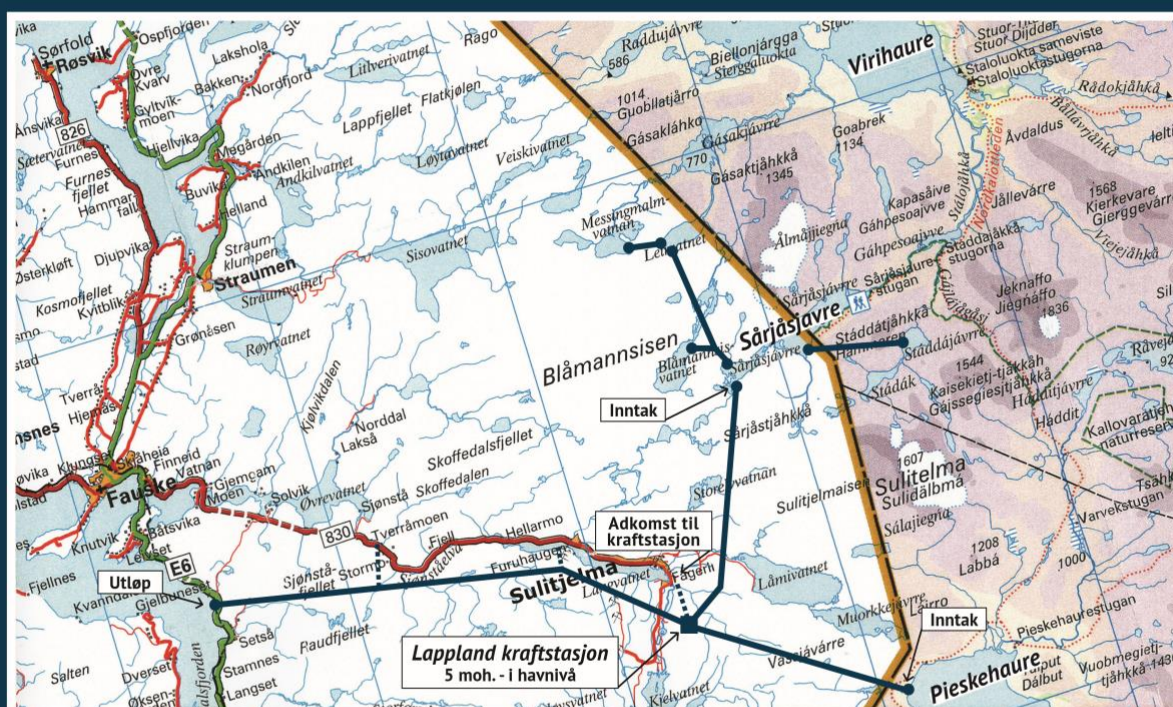
Nettilknytning av Lappland kraftverk Fauske og Sørfold kommuner, Norge Jokkmokk og

Laponia Center AB og MuskenSenter AS har fremlagt melding om planer for en ny 420 kV nettilknytning – alternativt jordkabel eller kraftledning – fra Lappland kraftstasjon til Seitevare/Heliga fallet i Jokkmokk kommune, som første byggetrinn/fase 1 prosjekt.

Sentralnettet i Salten regionen – Salten trafo – har ikke nettilknytnings kapasitet for planlagt kraftproduksjon fra Lappland kraftverk.

NORDLAND OG NORRLANDS INLAND I SAMARBEID

Bajep Sårjåsjavre (822 moh.) og Pieskehaure (577 moh.) reguleres til Lappland kraftstasjon (5 moh.) i Sulitjelma.

Eierskap:

66%

Laponia Center AB

34%

MuskenSenter AS

Lappland kraftverk Sulitjelma i Fauske kommune

Etablering av samisk grenseoverskridende miljø- og naturvennlig vannkraftutbygging for å utvikle det lokale næringslivet, kulturen og eksisterende tettsteder i Nordland og Norrlands inland – basert på svensk vannkraftressurs, fallrettighet, interesse og norsk tiltaksområde, natur, miljø og samhold.

Beregnete nøkkeltall: Installert effekt: 611 MW Årsproduksjon: 2024 GWh Utbyggingskostnad: 5230 MNok

Finansiering: Utbyggingskostnad med 5230 MNok: 100 % belåning
Utbyggingskostnaden er godt innenfor 70 % av kraftverkets markedsverdi
Prosjektutviklingskostnad med 22 MNok: Egenkapital (søkes eksternt)

Laponia center AB
Gränsöverskridande samisk näringsutveckling

MuskenSenter AS

NORDLAND OCH NORRLANDS INLAND I SAMARBETE

LaponiaCenter AB og MuskenSenter AS inviterar till ett samarbeite om miljø- og naturvåklig kraftprotuksjon for att utveckla ett framtidsinriktat och rikt (samisk, svensk och norsk) nærings- og samhållssliv i Nordland og Norrlands inland.

Planerad verksamhet är teknisk/ekonomisk väl realistisk gjennomførbart, är förenlig med gällande grundlagar, härunder i överensstämelse med bestämmelserna i miljøbalken og beslutet om nationalålvarna.

Jfr. Miljøbalk 4. kap. §§ 1 og 6.